

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

V. Estote parati, quia, quâ horâ non putatis, filius hominis veniet. Luc. 12.
40.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Si non credideritis, non permanebitis. maximè, cum alius panis deest.
 Psal. 79. Fides vitam animæ dedit. *sins autem mens ex fide vi-*
 Fide quoque servanda est, sed tunc *vit.*

V.

Estote parati, quia, quâ horâ non putatis, filius hominis veniet. Lu
 12. 40.

1. **C**onsidera Christum Dominum nostrum, quoties de Judicio tam particulari quàm universali loqui consuevit, serè semper usurpasse titulum Filij hominis. *Mittet Filius hominis Angelos suos.* Math. 13. 38. *Videbunt Filium hominis in nube.* Luca 21. 27. *Videbitis filium hominis venientem in nubibus.* Matth. 26. 65. *Ita erit adventus Filij hominis.* Matth. 24. 27. Neque hoc mirum esse debet. Errat humillimus, & idcirco cum esset illi loquendum de rebus admodum gloriosis, modestiâ temperavit, non solum loquendo quasi de tertiâ personâ, sed etiam verbis utendo tam moderatis, quàm fieri posset salvâ veritate. Ecce igitur rationem, quare Dominus hoc loco speciatim se Filium hominis appellet. *Estote parati, quia quâ horâ non putatis, Filius hominis veniet.* Loquitur hic de Judicio tam universali quàm particulari, quod ad ipsum pertinet, cum sit æqualiter constitutus *Judex vivorum & mortuorum.* Act. 10. 42. Vivorum judicio particulari, cum morientur. Mortuorum judicio universali, cum resurgent. Et ideo præcipue filium hominis se vocat ad opprobrium hominum, qui tunc

maximè, eum edictum aliquod potestatis suæ promulgant, emendent aut multiplicant titulos superborum. forsan, cum audis Filium hominis, non concipies terroris, quasi in Judicio negotium tibi sit cum homine simili, & quem proinde vel decipere vel effugere, vel corrumpere, vel placare facile possis. Sed, si rectè quantum aberras à vero! si Christus, cum de Judicio agitur, magis quàm aliàs se filium hominis nominat, signum est, tunc etiam magis quàm has opera facturum, quæ plus quàm hominem ostendant.

2. Considera, si ex mandato Christi paratus esse debés ad judicium universale, quod respectu tui adhuc longius abesse potest, multò magis paratum esse oportere ad judicium particulare, quod non potest non esse proximum. Ideo de hoc dici putat: *Estote parati, quia, quâ horâ non putatis, filius hominis veniet.* Advertisti loquendi modum, non ait: *Parati estote,* sed *Estote parati.* Quia hæc est summa stultitia, vel punctum perdere temporis præciosi, quod DEUS tribuit, ut ad mortem te præpares. Illa & non alia fuit stultitia quinquæ virginum fatuatum. Quid tibi videretur?

an credis te esse paratum, an adhuc indigere, ut te pares? De hoc cogita tantisper, sed serio, quia res est, quam plurimum momenti habet. Qui non vivit paratus mori, certus esse debet imparatum moriturum. Siquidem vera ad mortem preparatio est vita bona. *Anse iudicium para iustitiam tibi.* Eccl. 18. 19. Illa preparatio, quae sit sub exitum, non est preparatio, sed perturbatio, confusio, intricatio perplexa, vel certè tumultuaria preparatio, qualis illa fuit quinque Virginum. Non est preparatio proportionata operi tam gravi, quale est mori. Quanto maioris momenti negotium agitur, tanto maiorem esse convenit preparationem, de quo nemo dubitat. Hinc est, quòd puellis, quibus comparandum erat in conspectu Ahsueri, annus integer daretur, quo se ungerent, ornarent, comerent. Quod verò majus negotium in omni vita tua agere potes, quam ut bene agas postremae vitae clausulam? Et tu nondum cepisti te parare? potius oporteret jam esse paratum. *Esote parati.* Duplex igitur est preparatio faciendae, si nondum est facta, una remota, altera proxima. *Paratum cor meum DEUS, paratum cor meum.* Psal. 16. 8. Remota est, nihil agere, quod male tibi cedat, si adveniens Filius hominis in illo te occupet. Proxima est, conscientiae rationes ad omnem satisfactionem componere, omnem difficultatem complanare, deponere dubia, implere debita, sive Iustitiae sive gratitudinis, aut fidelitatis. Quid multa? nòstine, quid sit esse pa-

ratum mori? *Esote parati.* EA stare instar navis onerata in portu, quae ad solvendum nihil aliud prater ventum expectat. Si adhuc refarciendi rudentes, reficiendae tegetes, instruenda penus, quis dubitet, eam non esse paratam, sed parandam?

3. Considera, quae sit causa, cur nullam facias ex his preparationibus tam necessarius. Quia spatium tibi polliceris, neque verè credis Christo, qui se venturum insinuat, cum minimè putas. Audi, quid dicat: *Esote parati, quia quae hora non putatis, filius hominis veniet.* Non ait, *quae die*, sed *quae hora*. Quia non modò nulla tibi dies certa est, sed nec hora quidem. *Nescitis diem, neque horam.* Matth. 25. 13. Noli igitur falsà adulatione decipere te ipsum, quasi Dominus aliud tibi facturus sit, quam cunctis minetur. Imò crede illum tibi potius velle loqui quam aliis: cum hoc sit malum sententiae, quam meditaris, quòd illam omnes quotidie audiant ad Altare, & nemo sibi dictam putet. Itaque tibi sigillarim loqui crede, dum ait se illà horà venturum, quae non putas, hoc est, improvisum, inexpectatum, & cum citatione, quam subitaneam appellant: *Ecce venio sicut fur.* Apoc. 16. 15. Parare te cunctaris, quia speras saltem morbum fore praecursorum mortis. Proinde ut cautè procedas, persuade tibi te priùs moriturum quam infirmandum, prout floribus accidit, qui quotidie recidunt priùs quam langueant. *Nescio, quam diu subsistam, & si post modicum tollat me factor meus.* Job. 32. 22.

X 3

4. Coa-

4. Considera tantò magis usurpandam diligentiam, quam diximus, quantò clarius Dominus indicat, se ipsum venturum ad te evocandum. *Quà horà non putatis, filius hominis veniet.* Non ait: *Mittes*, sed *veniet*. Et si ita est, quomodo differre preparationem potes? cum Judex te citat, cum famulos, servos, aliosque hujus generis nuncios mittit, aliquo modo etiam illo brevi temporis spatio, quod intercedit, potes preparare responsa, quæ daturus es, etiam difficilia. At cum ipse improvisus adest, ut te comprehendat, actum est. Ita omnino de te futurum crede: *quà horà non putatis, filius hominis veniet.* An fortè tunc venienti dices, ut vadat, & postea revertatur? Hactenus quidem millies ita dicere consueveras: dum ad te accedentem per instinctus benevolos, vocationes, visitationes suas, plerumque repellebas quasi alijs jam occupatus: *Vade, & revertere.* At in morte sic fieri non poterit: tunc enim Christus non veniet ut amicus, sed ut Judex. *Ecce Judex ante januam assistit.* Jac. 5. 9.

5. Considera, dum Dominus te monet se venturum tibi improvisum, desiderium monstrare, ne superveniat improvisus. Judex, qui deprehendere vult reos in flagranti, ut ajunt, illis non significat se venturum quantumvis improvisò. Adventum suum dissimulat, securitatem præstat, quia si illum præscirent, jam non posset ex-

qui, quod dixit: *semper veniet* et status. Christus tibi dicit, se venturum, cum minimè putas: *Quia non putatis, filius hominis veniet.* ergo dubium esse potest, quòd tollere te improvisò? hoc si fiat, non est culpa, quia monitionem non curavit. Quid igitur agendum? monitionem hujus maxima habenda cura. *Non scitis, quid mibi sit: sed est mibi sufficiens vita.* Eccl. 1. Ad id verò nihil conducet magis, quam si ita vivas, quasi omnis dies ret vitæ tuæ postremus. Sacrificium offeret, quasi nullum prætereatur offerendum. Confitere, quod illa Confessio foret ultima. Sacramentum sume quasi non amplius sumpturus. Ora, quasi post hanc non sit alia futura occasio ad Dominum accurrendi. Assuesce illi perpetuò commendare horam vitæ supremam: Roga illum, ut tibi assistat, roga, ut adjuvet, ut inter brachia te sustentet, quando erit Advocatus. Hoc si facias, videbis, quàm utile futurum sit etiam brevi temporis spatio hoc exercitium, te componet, te compunget, & dissipabit ex animo cogitationes varias, quibus nunc opprimeris, dum soles tibi longiorem vitam polliceri: & quod maximum est, efficiet, ut semper vivas paratus mori. Et ita fieri quidem poterit, ut Judex veniat, *quà horà non putas*: at non veniet, *quà horà non expectas*, & quod consequens est, beatus eris. *Beati omnes, qui expectant eum.*